



Standardy Ochrony Małoletnich

Szkoła Podstawowa Nr 20 im. Orła Białego We Wrocławiu

Dane placówki

Pełna nazwa placówki: Szkoła Podstawowa nr 20 im. Orła Białego

Adres placówki: ul. Kamińskiego 24

Kod pocztowy: 51-124

Miejscowość: Wrocław

Województwo: dolnośląskie

Osoba odpowiedzialna za realizację Polityki ochrony dzieci w placówce: p. Monika Kuśmierz

Preambuła Polityki Ochrony Dzieci Szkoły Podstawowej nr 20 im. Orła Białego we Wrocławiu

Naczelną zasadą obowiązującą pracowników Szkoły Podstawowej Nr 20 im. Orła Białego we Wrocławiu jest podejmowanie działań mających na celu ochronę godności dziecka i poszanowanie jego praw. Niniejszy dokument skierowany jest do pracowników szkoły (pedagogicznych, niepedagogicznych, praktykantów, wolontariuszy, stażystów) oraz rodziców. Niedopuszczalne jest stosowanie przez pracownika wobec dziecka przemocy w jakiegokolwiek formie. Pracownicy szkoły traktują dziecko z szacunkiem oraz uwzględniają jego potrzeby. Każdy pracownik placówki, realizując te cele, działa w ramach obowiązującego prawa, przepisów wewnętrznych danej instytucji oraz swoich kompetencji.

Podstawy prawne Polityki Ochrony Dzieci

Akty prawne: Zasady Polityki Ochrony Dzieci Przed Krzywdzeniem zgodne są z obowiązującymi w naszej placówce dokumentami: Statutem Szkoły, Szkolnym Programem Wychowawczo-Profilaktycznym oraz wynikają z przepisów obowiązującego prawa.

Szczególnie istotnymi aktami prawnymi są:

- Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r.
- Konwencja o Prawach Dziecka przyjęta przez Zgromadzenie Ogólne ONZ 20 listopada 1989 r. (Dz. U. 1991.120.526 z późn. zm.).
- Ustawa z dnia 26 stycznia 1982 r. Karta Nauczyciela (Dz. U. 2014.191).
- Ustawa z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. 2004.256).
- Ustawa z dnia 25 lutego 1964 r. Kodeks Rodzinny i opiekuńczy (Dz. U. 2015.583).
- Ustawa z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks Karny (Dz. U. 1997.88.553).
- Kodeks postępowania karnego
- Ustawa z dnia 17 listopada 1964 r.
- Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. 2014.101).
- Ustawa z dnia 26 października 1982 r. o postępowaniu w sprawie nieletnich (Dz. U. 2014.382)
- Ustawa z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie
- Ustawa z dnia 9 marca 2023 r. o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. 2023. poz. 535)
- Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 13 września 2011 r. w sprawie procedury „Niebieskiej Karty” (Dz. U. 2005.180.1493, Dz. U. 2011.209.1245).
- Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 6 września 2023 r. w sprawie procedury „Niebieskiej Karty” (Dz. U. 2023.1870)
- Ustawa z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych (Dz. U. 2006.90.631) regulacje dotyczące ochrony wizerunku dziecka w placówce
- Ustawa z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks Cywilny (Dz. U. 2014.121) regulacje ochrony dóbr osobistych dziecka.
- Ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. 2014.1182)
- Uchwała Rady Ministrów nr 130/2014 z dnia 8 lipca 2014 roku – rządowy program na lata 2014-2016 „Bezpieczna i przyjazna szkoła” (w ramach którego realizowany jest program certyfikowania placówek realizujących politykę ochrony dzieci przed przemocą „Chronimy Dzieci”)

Rozdział I

Słowniczek pojęć/objaśnienie terminów używanych w dokumencie Polityka ochrony dzieci

§1

1. Dokument ten jest dokumentem regulującym kwestie ochrony dzieci przed krzywdzeniem, mogącym mieć miejsce podczas realizacji zadań szkolnych. Ma na celu ułatwienie rozpoznawania i reagowania na niepokojące sytuacje w określony procedurami sposób postępowania.

Krzywdzenie dziecka – jest to każde zamierzone lub niezamierzone działanie oraz zaniechanie działań ze strony rodzica/opiekuna, które ujemnie wpływa na rozwój fizyczny lub psychiczny dziecka. Krzywdzenie dzieci to też beczynność społeczeństwa lub instytucji, a także rezultat takiej beczynności, który ogranicza równe prawa dzieci i zakłóca ich optymalny rozwój.

Można wyróżnić cztery wymiary tego zjawiska:

- **Przemoc fizyczna** – wszelkiego rodzaju działanie wobec dziecka, które powoduje urazy na jego ciele, np. bicie, szarpanie, popychanie itp.

- **Przemoc emocjonalna** – naruszenie godności osobistej, ukierunkowane na wyrządzenie szkody psychicznej poprzez wyzywanie, warunkowanie miłości, emocjonalne odrzucenie, zastraszanie, nieposzanowanie potrzeb, nadmierne wymagania w stosunku do wieku i możliwości psychofizycznych dziecka itp.

- **Wykorzystywanie seksualne** – obejmuje każde zachowanie osoby, które prowadzi do seksualnego zaspokojenia kosztem dziecka.

- **Zaniedbanie** – brak zaspokojenia podstawowych potrzeb dziecka, zarówno fizycznych (tj. właściwe odżywianie, ubranie, ochrona zdrowia, edukacja), jak i psychicznych (tj. poczucie bezpieczeństwa, doświadczenie miłości, troski itp.).

Pracownik szkoły – jest to osoba zatrudniona na podstawie umowy o pracę, mianowania, powołania lub umowy cywilno-prawnej. Osoby pracujące w szkole dzielą się na: pracowników pedagogicznych i niepedagogicznych.

Dziecko/Małoletni – osoba przyjęta do szkoły w toku postępowania rekrutacyjnego, po dopełnieniu wszelkich niezbędnych formalności przez rodziców/ opiekunów prawnych i ucząca się w szkole, każda osoba do ukończenia 18. roku życia.

Opiekun dziecka – osoba uprawniona do reprezentacji dziecka, w szczególności jego przedstawiciel ustawowy (rodzic/opiekun prawny) lub inna osoba uprawniona do

reprezentacji na podstawie przepisów szczególnych lub orzeczenia sądu. W myśl niniejszego dokumentu opiekunem dziecka jest także rodzic zastępczy.

Zgoda opiekuna dziecka – pisemna zgoda, co najmniej jednego z opiekunów dziecka. Jednak w przypadku braku porozumienia między opiekunami dziecka należy poinformować opiekunów o konieczności rozstrzygnięcia sprawy przez sąd rodzinno - opiekuńczy.

Dane osobowe dziecka – każda informacja umożliwiająca identyfikację dziecka.

Osoba odpowiedzialna za Politykę ochrony dzieci przed krzywdzeniem zwany również **koordynatorem** to wyznaczony przez Dyrektora Szkoły pracownik, sprawujący nadzór nad realizacją Polityki ochrony dzieci przed krzywdzeniem w szkole.

Zespół interwencyjny – zespół powołany przez Dyrektora Szkoły w przypadkach podejrzenia krzywdzenia dziecka składający się z: pedagoga szkolnego/psychologa szkolnego, wicedyrektora szkoły, wychowawcy klasy – oddziału, którego dotyczy dany problem.

Rozdział II

Zasady rekrutacji pracowników/wolontariuszy/stażystów/praktykantów

Zasady rekrutacji nowych pracowników, a także monitorowanie pracowników już pracujących w placówce powinny obejmować:

§2

1. Złożenie przez kandydata informacji z Krajowego Rejestru Karnego (KRK) lub uzyskanie przez placówkę informacji z KRK o kandydacie – tam, gdzie jest to dozwolone obowiązującymi przepisami prawa.
2. Pozyskanie oświadczenia o niekaralności lub o braku toczących się wobec pracownika postępowań karnych lub dyscyplinarnych w przypadkach, gdy przepisy nie obligują do pozyskania informacji z KRK
3. Sprawdzenie, czy dane kandydata ubiegającego się o pracę w placówce/organizacji lub współpracę z nią nie figuruje w Rejestrze Sprawców Przystępstw na Tle Seksualnym (RSPTS)
4. Złożenie przez osoby ubiegające się o pracę referencji od osób, które znają kandydata, na temat jego doświadczenia w pracy z dziećmi lub pracy pozwalającej na kontakt z dziećmi.
5. Zadawanie w trakcie procesu rekrutacji pytań dotyczących zasad ochrony dzieci.

Rozdział III

Zasady bezpiecznych relacji pomiędzy pracownikami placówki a dziećmi.

§3

1. Pracownicy szanują wszystkich uczniów bez względu na ich wiek, rasę, kolor skóry, pochodzenie etniczne, płeć, niepełnosprawność, język, religię, poglądy polityczne lub inne, status majątkowy, orientację seksualną, poziom umiejętności.
2. Niedopuszczalne są intencjonalne zachowania wzbudzające poczucie zagrożenia lub noszące znamiona:
 - przemocy fizycznej (tj. popychanie, uderzanie, wykręcanie rąk, duszenie, kopanie, szarpanie, spoliczkowanie etc.),
 - przemocy psychicznej (tj. zastraszanie, grożenie, poniżanie, wyzwiska, zawstydzanie, wywoływanie nieadekwatnego poczucia winy, nadmierne, nieadekwatne do wieku i możliwości psychofizycznych wymagania, szantaż etc.),
 - przemocy seksualnej (narażenie na jakąkolwiek aktywność natury seksualnej, której intencją jest seksualne zaspokojenie osoby dorosłej).
3. Reagują na każde niewłaściwe i krzywdzące zachowanie lub słowa.
4. Stawiają dobro i bezpieczeństwo dzieci ponad wszystko.
5. Reagują na wszelkie formy zastraszania i nietolerancji wśród dzieci.
6. Nie angażują dzieci do celów osobistych lub finansowych.
7. Nie prowokują nieodpowiednich kontaktów z dziećmi.
8. Szanują prywatność dzieci, nie otaczają dzieci osobistą opieką, której dzieci nie potrzebują. Równoważenie potrzeby nadzoru z prawem do prywatności, np. nie obserwowanie dzieci w szatni podczas przebierania się na zajęcia wychowania fizycznego; podczas kilkudniowych wycieczek szkolnych opiekun nie nocuje w pokoju z uczniami.
10. Pracownicy dzielą się swoimi obawami dotyczącymi bezpieczeństwa i dobrego samopoczucia dzieci z rodzicami, dyrekcją szkoły, specjalistami oraz innymi nauczycielami.
11. Bezpośredni kontakt fizyczny z uczniami dopuszczalny jest tylko i wyłącznie w zakresie działań przedmedycznych (działania ratunkowe związane z udzieleniem pierwszej pomocy), zagrożenia lub paniki spowodowanej czynnikami zewnętrznymi (pożar, intensywne zjawiska atmosferyczne, niebezpieczne zachowania osób trzecich itp.) lub w sytuacji kiedy uczeń poprzez swoją agresję fizyczną stanowi bezpośrednie zagrożenie dla siebie i/lub innych.

12. Istnieją sytuacje, w których fizyczny kontakt z dzieckiem jest stosowny, a nawet wskazany i spełnia zasady bezpiecznego kontaktu. Uzależnione jest to od potrzeb dziecka, jego wieku i etapu rozwojowego.

13. W przypadku konieczności rozmowy z uczniem na osobności, pracownik powinien pozostawić uchylone drzwi bądź poprosić innego pracownika o uczestniczenie w rozmowie (przepis nie dotyczy szczególnych pracowników szkoły, w tym psychologa, pedagoga szkolnego, pedagoga specjalnego, logopedy, terapeuty biofeedbacku).

11. Kontakty bezpośrednie i online z małoletnim poza szkołą powinny być ściśle powiązane z wykonywaniem obowiązków służbowych i opiekuńczo-wychowawczych (np. towarzyszenie w realizowanych poza szkołą ważnych dla małoletniego wydarzeniach wymagających wsparcia osoby dorosłej lub zorganizowanymi przez szkołę formami wyjazdowymi).

Zasady komunikacji personelu z małoletnimi

§4

1. Komunikacja werbalna z małoletnim powinna być pozbawiona akcentów wrogich, wulgarnych, agresywnych i złośliwie ironicznych.

2. Komunikacja werbalna z małoletnimi nie powinna:

1) wzbudzać w małoletnim poczucia zagrożenia (np. groźby, wyzwiska, krzyk);

2) wpływać na obniżenie poczucia wartości (np. wyzwiska, krzyk, negatywne ocenianie, reakcje nieadekwatne do sytuacji, wzbudzanie poczucia winy, negowanie uczuć);

3) upokarzać (np. publiczne wyszydzanie, naigrywanie się, ośmieszanie);

4) naruszać granic (np. niezachowywanie odpowiedniego dystansu, obcesowość, uwagi o charakterze erotycznym).

Zachowania niedozwolone wobec małoletnich

§5

1. Nie jest dopuszczalne ujawnianie danych wrażliwych dotyczących małoletniego, wyszczególnionych w art. 9 ust. 1 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z 27 kwietnia 2016 r. sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (Dz.U. UE.L. z 2016 r. Nr 119 poz. 1), obejmujących pochodzenie rasowe lub etniczne, poglądy polityczne, przekonania religijne lub światopoglądowe, przynależność do związków zawodowych oraz przetwarzania danych genetycznych, danych biometrycznych w celu jednoznacznego zidentyfikowania osoby fizycznej lub danych dotyczących zdrowia, seksualności lub orientacji seksualnej tej osoby.

2. Zachowania niedozwolone obejmują m. in. używanie wulgarnych słów, gestów oraz żartów, czynienie uwag, które stanowią lub mogą być odebrane jako nawiązywanie w wypowiedziach do czynności bądź atrakcyjności seksualnej.

3. Niedozwolone są jakiegokolwiek czynności fizyczne w kontakcie z uczniem w sytuacji innej niż wynikająca z zagrożenia bezpieczeństwa uczniów, a w szczególności: szarpanie, przytrzymywanie siłą małoletniego, dotykanie, poklepywanie, głaskanie.

Wyjątek stanowią :

1) kontakty w ramach zajęć sportowo-rekreacyjnych, przy czym w przypadku konieczności zademonstrowania ćwiczenia lub asekuracji ucznia np. na lekcji wychowania fizycznego lub edukacji dla bezpieczeństwa, należy uzyskać wyraźną zgodę ucznia, wyrażoną w obecności innych uczniów;

2) stanowcze interwencje wychowawcze prowadzone w bezpośrednim kontakcie fizycznym w sytuacjach zagrożenia życia i zdrowia lub w sytuacjach dotyczących konfliktów pomiędzy podopiecznymi (np. rozdzielenie bijących się, przytrzymanie, obezwładnienie osoby agresywnej); 3) działania z zakresu pomocy przedmedycznej (działania ratunkowe związane z udzieleniem pierwszej pomocy);

4) działania wynikające z zagrożenia lub paniki spowodowanej czynnikami zewnętrznymi (np. pożar, intensywne zjawiska atmosferyczne, niebezpieczne zachowania osób trzecich, itp.).

4. Niedozwolone jest wykorzystywanie relacji wynikającej z władzy lub przewagi fizycznej, takich jak np. zastraszanie, przymuszanie, groźby.

5. Niedozwolone jest utrwalanie wizerunku ucznia dla celów prywatnych poprzez filmowanie, nagrywanie głosu, fotografowanie. Zakaz ten obejmuje także umożliwienia utrwalenia wizerunków małoletnich osobom trzecim. Wyjątkiem jest utrwalanie wizerunku na potrzeby placówki, na podstawie zgody udzielonej przez rodziców/prawnych opiekunów.

7. Niedozwolone jest nawiązywanie z małoletnim jakichkolwiek bliskich relacji o charakterze intymnych lub seksualnych lub takich, które mogą zostać w ten sposób odebrane. Obejmuje to także seksualne komentarze, żarty, gesty oraz udostępnianie małoletnim treści erotycznych i pornograficznych.

Rozdział IV

Zasady bezpiecznych relacji uczeń – uczeń

§6

W relacjach między dziećmi podstawową zasadą jest działanie z szacunkiem, uwzględniające godność i potrzeby każdego dziecka. Standardem jest tworzenie atmosfery, która promuje tolerancję i poczucie odpowiedzialności za swoje zachowanie. Dzieci angażowane są w działania, w których mają możliwość aktywnego uczestniczenia, podejmowania współdziałania i rozwijania podejścia zespołowego, w tym kształtującego pozytywne relacje. Dzieci w relacjach między sobą powinny stosować się do zasad zawartych we wszystkich dokumentach obowiązujących w szkole (statut szkoły, regulaminy, kodeksy klasowe). Personel szkoły ma obowiązek reagować na każde niewłaściwe zachowania w relacjach

między dziećmi. Należy wtedy postępować zgodnie z obowiązującymi w danej sytuacji procedurami szkolnymi.

1. Szczegółowe zasady bezpiecznych relacji między dziećmi

- Dzieci mają prawo do życia i przebywania w bezpiecznym środowisku, także w szkole. Nauczyciele i personel chronią dzieci i zapewniają im bezpieczeństwo.
- Dzieci mają obowiązek przestrzegania zasad i norm zachowania określonych w Statucie Szkoły.
- Dzieci uznają prawo innych dzieci do odmienności ze względu na: pochodzenie etniczne, geograficzne, narodowe, religię, status ekonomiczny, cechy rodzinne, wiek, płeć, cechy fizyczne, niepełnosprawność. Nie naruszają praw innych dzieci – nikogo nie dyskryminują ze względu na jakąkolwiek jego odmiennosc.
- Zachowanie i postępowanie dzieci wobec kolegów/innych osób nie narusza ich poczucia godności/ wartości osobistej.
- Kontakty między dziećmi cechuje zachowanie przez nich wysokiej kultury osobistej, np. używanie zwrotów grzecznościowych typu: proszę, dziękuję, przepraszam; uprzejmość; życzliwość; wolny od wulgaryzmów język.
- Dzieci akceptują i szanują siebie nawzajem.
 - Dzieci okazują zrozumienie dla trudności i problemów kolegów/koleżanek i oferują im pomoc. Nie kpią, nie szydzą z ich słabości, nie wyśmiewają ich, nie krytykują.
 - W kontaktach między sobą dzieci nie zachowują się prowokacyjnie.
 - Dzieci mają prawo do własnych poglądów, ocen i spojrzenia na świat oraz wyrażania ich, pod warunkiem, że sposób ich wyrażania wolny jest od agresji i przemocy oraz nikomu nie wyrządza krzywdy.
 - Bez względu na powód, agresja i przemoc fizyczna, słowna lub psychiczna wśród dzieci nie może być przez nich akceptowana lub usprawiedliwiana. Dzieci nie mają prawa stosować z jakiegokolwiek powodu słownej, fizycznej i psychicznej agresji i przemocy wobec swoich koleżanek i kolegów.
 - Jeśli dziecko jest świadkiem stosowania przez inne dziecko jakiegokolwiek formy agresji lub przemocy, ma obowiązek reagowania na nią, np.: pomaga ofierze, szuka pomocy dla ofiary u osoby dorosłej.
 - Wszystkie dzieci znają obowiązujące w szkole procedury bezpieczeństwa – wiedzą, jak zachowywać się w sytuacjach, które zagrażają ich bezpieczeństwu lub bezpieczeństwu innych dzieci, gdzie i do kogo dorosłego mogą się zwrócić o pomoc.
 - Jeśli dziecko stało się ofiarą agresji lub przemocy, może uzyskać w szkole pomoc, zgodnie z obowiązującymi procedurami.

2. Niedozwolone w szkole zachowania dzieci:

- stosowanie agresji i przemocy wobec dzieci/innych osób:

a) agresji i przemocy fizycznej, np.: - bicie/uderzenie/popychanie/kopanie/opluwanie, - wymuszenia, - nadużywanie swojej przewagi nad inną osobą, - fizyczne zaczepki, - zmuszanie innej osoby do podejmowania niewłaściwych działań, - rzucanie w kogoś przedmiotami,

b) agresji i przemocy słownej, np.: - obelgi, wyzwiska, - wyśmiewanie, drwienie, szydzenie z ofiary, - bezpośrednie obrażanie ofiary, - plotki i obraźliwe żarty, przedrzeźnianie ofiary, - groźby,

c) agresji i przemocy psychicznej, np.:

- poniżanie,

- wykluczanie/izolacja/milczenie/manipulowanie,

- pisanie/rysowanie na ścianach,

- wulgarne gesty,

- niszczenie/zabieranie rzeczy należących do ofiary,

- straszenie, - szantażowanie,

- stwarzanie niebezpiecznych sytuacji w szkole, np. rzucanie kamieniami, przynoszenie ostrych narzędzi, innych niebezpiecznych przedmiotów,

- nieuzasadnione, bez zgody nauczyciela opuszczanie sali, wyjście bez zezwolenia poza teren szkoły,

- celowe nieprzestrzeganie zasad bezpieczeństwa podczas zajęć organizowanych w szkole, celowe zachowania zagrażające zdrowiu bądź życiu,

- niewłaściwe zachowanie podczas wycieczek, wyjść poza teren szkoły,

- niestosowne odzywanie się do kolegów lub innych osób w szkole,

- używanie wulgaryzmów, • celowe niszczenie lub nieszanowanie własności innych osób oraz własności szkoły,

- kradzież/ przywłaszczenie własności kolegów/koleżanek lub innych osób oraz własności szkoły, • wyłudzenie rzeczy od kolegów/koleżanek,

- wysługiwanie się kolegami/koleżankami w zamian za korzyści materialne,

- rozwiązywanie w sposób siłowy konfliktów z kolegami, udział w bójce,

- uczniom nie wolno bez wyraźnej zgody drugiej osoby naruszać granic nietykalności cielesnej tj. dotykać, głaskać, przytulać, całować,

- szykanowanie kolegów/koleżanek lub innych osób z powodu odmienności przekonań, religii, światopoglądu, pochodzenia, statusu ekonomicznego i społecznego, niepełnosprawności, wyglądu,

- niereagowanie na niewłaściwe zachowania kolegów (bicie, wyzywanie, dokuczanie).

- aroganckie/niegrzeczne zachowanie wobec kolegów/koleżanek, wulgaryzmy, kłamanie, oszukiwanie kolegów/ innych osób,
- niedopuszczalne jest przynoszenie, używanie, zachęcania innych do używania na terenie szkoły niedozwolonych substancji (papierosy, alkohol, substancje odurzające, narkotyki, dopalacze)

Jeśli doświadczysz lub będziesz świadkiem któregoś z powyższych zachowań ze strony osób dorosłych lub innych uczniów, zawsze poinformuj o tym wychowawcę lub innego pracownika szkoły, którego darzysz zaufaniem. Możesz również skorzystać z instytucji pomocowych:

Telefon Zaufania dla Dzieci i Młodzieży 116 111

Całodobowa infolinia dla dzieci, młodzieży, rodziców i nauczycieli 800 080 222
Antydepresyjny Telefon Forum Przeciw Depresji 22 594 0091

Telefoniczna Pierwsza Pomoc Psychologiczna 22 425 98 48

Uwzględnienie sytuacji dzieci ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi, w tym z niepełnosprawnościami

§7

1. Szkoła uwzględnia sytuację dzieci ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi, w tym z niepełnosprawnościami, w sposób dostosowany do potrzeb dzieci przebywających na terenie szkoły lub pod jej opieką, w szczególności poprzez:

- a. traktowanie każdego dziecka z należyтым szacunkiem, nie dyskryminując go ze względu na jakiegokolwiek cechy, w tym specjalne potrzeby, niepełnosprawność, rasę, płeć, religię, kolor skóry, pochodzenie narodowe lub etniczne, język, stan cywilny, orientację seksualną, stan zdrowia, wiek, zdolności, przekonania polityczne lub status społeczny,
- b. okazywanie wszystkim dzieciom troski o ich dobro i rozwój,
- c. stosowanie uniwersalnego projektowania, racjonalnego dostosowania i modyfikacji, celem zapewnienia równego dostępu dla osób ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi, w tym z niepełnosprawnościami,
- d. eliminowanie barier utrudniających dzieciom samodzielne funkcjonowanie, w tym barier informacyjno-komunikacyjnych, architektonicznych, cyfrowych,
- e. poszukiwanie i wdrażanie metod pracy pedagogicznej, opartych na dowodach naukowych, najbardziej adekwatnych do rozpoznanych indywidualnych potrzeb rozwojowych i edukacyjnych dzieci,
- f. angażowanie środowiska rodzinnego i lokalnego w rozwój dzieci.

2. W szkole zapewnia się obecność osoby posiadającej przeszkolenie i umiejętność udzielania pierwszej pomocy przedmedycznej zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa.

3. Każda pomoc świadczona dziecku ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi, w tym z niepełnosprawnościami, następuje w zgodzie z obowiązującymi przepisami prawa i uwzględnia najlepszy interes dziecka.

4. Zadaniem pracowników jest identyfikowanie sytuacji, w tym specjalnych potrzeb dziecka, aby umożliwić realizację zadań, których dziecko jest beneficjentem. Uwzględnia się informacje dotyczące dziecka udostępnione przez opiekunów dziecka. Zasadność i zakres gromadzenia oraz przetwarzania pozyskanych danych określają odrębne przepisy. W szczególności rozpoznaje się:

a) funkcjonowanie poznawcze, emocjonalne i społeczne ze szczególnym uwzględnieniem specyfiki niepełnosprawności ucznia,

b) warunki i sposoby niezbędne do zaspokojenia podstawowych potrzeb ucznia (fizjologicznych, w tym sensorycznych, psychofizycznych, w tym potrzeby bezpieczeństwa itp.),

c) sposób reagowania na bliskość fizyczną innych osób, d) sposób komunikowania się ucznia (język, specyficzne narzędzia wspomagające komunikację oraz ich rodzaj). e) inne czynniki istotne dla ucznia.

5. W przypadku ustalenia możliwości wystąpienia wysokiego ryzyka zachowań trudnych, w tym agresywnych i autoagresywnych, czy problemowych zachowań o charakterze seksualnym:

a) dokonuje się oceny ryzyka,

b) opracowuje się indywidualną procedurę interweniowania, we współpracy z opiekunami, opartą na potrzebach/cechach ucznia,

c) następnie proponuje się nie awersyjne strategie reagowania, których celem jest obniżenie napięcia emocjonalnego, ochrona ucznia i innych osób zaangażowanych w zachowanie).

6. Indywidualne podejście do uczniów ze zróżnicowanymi potrzebami edukacyjnymi i rozwojowymi, w tym z niepełnosprawnościami, obejmuje także:

a) wypracowanie zrozumiałej formy komunikacji, dostosowanej do możliwości psychofizycznych ucznia,

b) przekazywanie dziecku w zrozumiały sposób wiedzy o jego prawach i obowiązkach oraz możliwościach uzyskania pomocy, upewniając się, że przekaz jest dla niego jasny i klarowny,

c) zapoznanie ucznia w zrozumiały sposób z obowiązującymi w szkole normami i zasadami oraz konsekwencjami ich naruszenia,

d) przeciwdziałanie wszelkim formom ośmieszania, dyskryminacji, poniżania, zastraszania, oczerniania, wykluczenia ucznia lub jakiegokolwiek innej formie przemocy psychicznej, fizycznej lub seksualnej. Należy natychmiast reagować na wszystkie tego rodzaju sytuacje zaobserwowane w szczególności między uczniami.

e) prowadzenie zajęć psychoedukacyjnych i profilaktycznych ukierunkowanych na przeciwdziałanie wszelkiej dyskryminacji i przemocy oraz uwrażliwianie dzieci na prawo każdej osoby do poszanowania jej godności, według potrzeb i okoliczności,

f) przekazywanie informacji opiekunom na temat występujących problemów oraz podejmowanie z nimi współpracy w tym zakresie,

7. Niedopuszczalne są następujące zachowania pracowników:

a) omawianie w obecności osób nieupoważnionych sytuacji ucznia, w tym jego sytuacji rodzinnej, zdrowotnej, itp.,

b) deprecjonujące porównania z innymi osobami,

c) izolowanie w zamkniętym pomieszczeniu, przytrzymywanie drzwi, krępowanie ruchów poprzez wiązanie; stosowanie przymusu bezpośredniego możliwe jest wyłącznie w sytuacji wystąpienia przesłanek wynikających z ustawy z dnia 19 sierpnia 1994 r. o ochronie zdrowia psychicznego (Dz. U. z 2022 r. poz. 2123, z późn. zm.) i zgodnie z przepisami tej ustawy, d) celowe prowokowanie u ucznia wystąpienia lub eskalacji zachowań trudnych, niepożądanych,

e) lekceważenie lub powierzchowne, nieuważne traktowanie zgłaszanej przez dziecko potrzeby wsparcia i pomocy,

f) bierna postawa pracowników w zakresie troski o rozwój i zabezpieczenie ucznia w sytuacji zagrożenia jego dobrostanu.

8. W szkole przyjmuje się „Procedurę reagowania w przypadku zachowania trudnego, agresywnego lub przemocy ze strony ucznia”, której celem jest zapewnienie bezpieczeństwa wszystkim uczniom i dorosłym przebywającym w szkole.

Rozdział V

Zasady ochrony danych osobowych oraz wizerunku dzieci w placówce

§8

1. Dane osobowe dziecka podlegają ochronie na zasadach określonych w Ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych.

2. Pracownik szkoły ma obowiązek zachowania w tajemnicy danych osobowych, które przetwarza oraz zachowania w tajemnicy sposobów zabezpieczenia danych osobowych przed nieuprawnionym dostępem.

3. Dane osobowe dziecka są udostępniane wyłącznie osobom i podmiotom uprawnionym na podstawie odrębnych przepisów.

4. Pracownik placówki jest uprawniony do przetwarzania danych osobowych dziecka i udostępniania tych danych w ramach zespołu interdyscyplinarnego, powołanego w trybie Ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie.

§9

1. Pracownik szkoły może wykorzystać informacje o dziecku w celach szkoleniowych lub edukacyjnych wyłącznie z zachowaniem anonimowości dziecka oraz w sposób uniemożliwiający identyfikację dziecka.
2. Pracownik placówki nie udostępnia przedstawicielom mediów informacji o dziecku ani jego opiece.
3. Pracownik, w wyjątkowych i uzasadnionych sytuacjach, może skontaktować się z opiekunem dziecka i zapytać go o zgodę na podanie jego danych kontaktowych przedstawicielom mediów. W przypadku wyrażenia zgody, pracownik placówki podaje przedstawicielowi mediów dane kontaktowe do opiekuna dziecka.
4. Pracownik nie kontaktuje przedstawicieli mediów z dziećmi.
5. Pracownik placówki nie wypowiada się w kontakcie z przedstawicielami mediów o sprawie dziecka lub jego opiekuna. Zakaz ten dotyczy także sytuacji, gdy pracownik jest przeświadczony, że jego wypowiedź nie jest w żaden sposób utrwalana.
6. Pracownik szkoły, w wyjątkowych i uzasadnionych sytuacjach, może wypowiedzieć się w kontakcie z przedstawicielami mediów o sprawie dziecka lub jego opiekuna – po wyrażeniu pisemnej zgody przez opiekuna dziecka.
7. W celu realizacji materiału medialnego można udostępnić mediom wybrane pomieszczenia instytucji. Decyzję w sprawie udostępnienia pomieszczenia podejmuje dyrektor.
8. Dyrektor placówki, podejmując decyzję, o której mowa w punkcie poprzedzającym, poleca przygotować wybrane pomieszczenie instytucji w celu realizacji materiału medialnego w taki sposób, by uniemożliwić filmowanie przebywających na terenie instytucji dzieci.

Rozdział VI

Rozpoznawanie i reagowanie na czynniki ryzyka krzywdzenia dzieci

§10

1. Pracownicy szkoły posiadają wiedzę i w ramach wykonywanych obowiązków są uważni na czynniki ryzyka krzywdzenia dzieci.
2. W przypadku zidentyfikowania czynników ryzyka, pracownicy szkoły podejmują rozmowę z rodzicami, przekazując informacje na temat dostępnej oferty wsparcia i motywując ich do szukania dla siebie pomocy.
3. Pracownicy monitorują sytuację i dobrostan dziecka

Rozdział VII

Procedury interwencji w przypadku podejrzenia krzywdzenia dziecka

§11

Procedura postępowania szkoły w sytuacji krzywdzenia dziecka w rodzinie.

1. Nauczyciel, który podejrzewa, że uczeń jest ofiarą przemocy domowej informuje o tym fakcie wychowawcę, a ten pedagoga/psychologa szkolnego.
2. Wychowawca w porozumieniu z pedagogiem/psychologiem szkolnym, w zależności od sytuacji, przeprowadza rozmowę z dzieckiem, prosi pielęgniarkę szkolną o pomoc w dokonaniu wywiadu lub podejmuje inne przewidziane prawem czynności zmierzające do rozpoznania sprawy. Sporządza notatkę służbową z rozmowy.
3. Jeżeli po rozmowie z dzieckiem podejrzenia się potwierdzają lub istnieje uzasadniona obawa, że dziecko jest ofiarą przemocy, pedagog/psycholog szkolny wspólnie z wychowawcą zakłada rodzinie Niebieską Kartę, informuje o przemocy policję i Sąd Rodzinny. W przypadku rodziny objętej dozorem o swoich podejrzeniach niezwłocznie powiadamia kuratora rodziny.
4. Pedagog/psycholog szkolny wspólnie z wychowawcą i w porozumieniu z dyrektorem szkoły przeprowadza rozmowę z rodzicami (opiekunami prawnymi) dziecka. Informuje o podejrzeniu stosowania przemocy wobec dziecka i niedostatecznej nad nim opieki oraz o konsekwencjach takiego postępowania, założeniu Niebieskiej Karty i wskazuje formy pomocy.
5. Pedagog/psycholog szkolny sporządza notatkę z przeprowadzonej rozmowy, którą podpisują również rodzice (opiekunowie prawni) dziecka.
6. Wychowawca i pedagog/psycholog szkolny na bieżąco monitorują sytuację rodzinną ucznia, udzielają mu wsparcie. Biorą także udział w spotkaniach Zespołu Interdyscyplinarnego działającego przy Ośrodku Pomocy Społecznej.

Ogólne, podstawowe zasady postępowania wobec ucznia – sprawcy czynu karalnego (przestępstwa lub wykroczenia):

§12

1. Niezwłoczne powiadomienie Dyrektora Szkoły
2. Ustalenie okoliczności czynu i ewentualnych świadków zdarzenia
3. Przekazanie sprawcy (o ile jest znany i przebywa na terenie szkoły) Dyrektorowi Szkoły, lub pedagogowi/psychologowi szkolnemu pod opiekę
4. Powiadomienie rodziców ucznia-sprawcy

5. Niezwłoczne powiadomienie policji w przypadku, gdy sprawa jest poważna (rozbój, uszkodzenie ciała, itp.) lub sprawca nie jest uczniem szkoły i jego tożsamość nie jest nikomu znana.

6. Zabezpieczenie ewentualnych dowodów przestępstwa lub przedmiotów pochodzących z przestępstwa i przekazanie ich policji (np. sprawca rozboju na terenie szkoły używa i uciekając porzuca go lub porzuca przedmioty pochodzące z kradzieży)

Postępowanie nauczyciela wobec ucznia, który stał się ofiarą czynu karalnego (przestępstwa lub wykroczenia).

§13

1. Udzielenie pierwszej pomocy (przedmedycznej), bądź zapewnienie jej udzielenia poprzez wezwanie lekarza w przypadku kiedy ofiara doznała obrażeń

2. Niezwłoczne powiadomienie Dyrektora Szkoły

3. Powiadomienie rodziców ucznia

4. Niezwłoczne wezwanie policji w przypadku, kiedy istnieje konieczność profesjonalnego zabezpieczenia śladów przestępstwa, ustalenia okoliczności i ewentualnych świadków zdarzenia

Procedury reagowania na cyberprzemoc

§14

I. Ujawnienie przypadku cyberprzemocy

Informacja o tym, że w szkole miała miejsce cyberprzemoc, może pochodzić z różnych źródeł. Osobą zgłaszającą fakt prześladowania może być poszkodowany uczeń, jego rodzice lub inni uczniowie – świadkowie zdarzenia, nauczyciele.

II. Ustalenie okoliczności zdarzenia

Wszystkie przypadki przemocy, a więc także przemocy z wykorzystaniem mediów elektronicznych, powinny zostać właściwie zbadane, zarejestrowane i udokumentowane.

Wydrukuj wiadomość, prześlij ją do nauczyciela lub pedagoga, który zajmuje się ustaleniem okoliczności zajścia. Zachowanie całości wiadomości, a nie tylko samego tekstu jest bardziej pomocne, ponieważ zawiera informacje o jej pochodzeniu.

IV. Identyfikacja sprawcy

Młodzi ludzie często mają złudne przekonanie, iż nowe technologie zapewniają im pełną anonimowość. Jak przekonują specjaliści, istnieje wiele sposobów identyfikacji źródła cyberprzemocy. Jak pokazuje praktyka, w większości przypadków identyfikacja agresora nie jest zbyt trudna. Ofiary cyberprzemocy często potrafią wskazać sprawcę, którym najczęściej okazuje się być kolega ze szkoły, bądź przynajmniej mają przypuszczenie, kto może nim być.

Co może pomóc w identyfikacji sprawcy?

1. Świadcowie – inni uczniowie odwiedzający „obraźliwe” strony mogą posiadać informacje na temat ich autora, mogą też zidentyfikować numer telefonu komórkowego sprawcy, jeśli nie jest on zastrzeżony.
2. Kontakt z dostawcą usługi internetowej – może on nie tylko zablokować konto agresora lub usunąć szkodliwe treści, ale także podać dane sprawcy cyberprzemocy. Dane takie nie mogą być jednak udostępniane osobom prywatnym. Aby je pozyskać, konieczny jest kontakt z policją. (Kompetencja rodzica)
3. Kontakt z operatorem sieci komórkowej w przypadku, gdy numer telefonu sprawcy jest zastrzeżony – może on podjąć kroki w kierunku ustalenia sprawcy, jeśli otrzyma dane o dacie i godzinie rozmowy. Również w tym przypadku operator może udostępnić te dane tylko policji. (Kompetencja rodzica).
4. Gdy ustalenie sprawcy nie jest możliwe, należy skontaktować się z dostawcą usługi w celu usunięcia z sieci kompromitujących lub krzywdzących materiałów. Do podjęcia takiego działania zobowiązuje administratora serwisu art. 14 Ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną.
5. W przypadku, gdy zostało złamane prawo, a tożsamości sprawcy nie udało się, ustalić należy bezwzględnie skontaktować się z policją.

V. Działania wobec sprawcy cyberprzemocy

Gdy sprawca cyberprzemocy jest znany i jest on uczniem szkoły, pedagog/psycholog szkolny powinien podjąć dalsze działania.

1. Rozmowa z uczniem-sprawcą przemocy o jego zachowaniu:

- ustalenie okoliczności zajścia, wspólne zastanowienie się nad jego przyczynami i poszukanie rozwiązania sytuacji konfliktowej;
- sprawca powinien otrzymać jasny i zdecydowany komunikat o tym, że szkoła nie akceptuje żadnych form przemocy;
- należy omówić z uczniem skutki jego postępowania i poinformować o konsekwencjach regulaminowych, które zostaną wobec niego zastosowane;
- sprawca powinien zostać zobowiązany do zaprzestania swojego działania i usunięcia z sieci szkodliwych materiałów;
- ważnym elementem rozmowy jest też określenie sposobów zadośćuczynienia wobec ofiary cyberprzemocy;
- jeśli w zdarzeniu brała udział większa grupa uczniów, należy rozmawiać z każdym z nich z osobna, zaczynając od lidera grupy;
- nie należy konfrontować sprawcy i ofiary cyberprzemocy.

2. Powiadomienie rodziców sprawcy i omówienie z nimi zachowania dziecka:

- rodzice sprawcy powinni zostać poinformowani o przebiegu zdarzenia i zapoznani z materiałem dowodowym, a także z decyzją w sprawie dalszego postępowania i podjętych przez szkołę środków dyscyplinarnych wobec ich dziecka;
- w miarę możliwości należy starać się pozyskać rodziców do współpracy i ustalić jej zasady;
- warto wspólnie z rodzicami opracować projekt kontraktu dla dziecka, określającego zobowiązania ucznia, rodziców i przedstawiciela szkoły oraz konsekwencje nieprzestrzegania przyjętych wymagań i terminy realizacji zadań zawartych w umowie.

3. Objęcie sprawcy opieką psychologiczno-pedagogiczną:

- praca ze sprawcą powinna zmierzać w kierunku pomocy uczniowi w zrozumieniu konsekwencji swojego zachowania, w zmianie postawy i postępowania ucznia, w tym sposobu korzystania z nowych technologii;
- jeśli szkoła posiada odpowiednie warunki, pomoc psychologiczna może być udzielona sprawcy na terenie szkoły;
- w uzasadnionym przypadku można w toku interwencji zaproponować uczniowi (za zgodą rodziców) skierowanie do specjalistycznej placówki i udział w programie terapeutycznym.

Zastosowanie środków dyscyplinarnych wobec sprawcy cyberprzemocy

(Cyberprzemoc powinna podlegać sankcjom określonym w wewnętrznych przepisach szkoły. Szkoła może tu stosować konsekwencje przewidziane dla sytuacji „tradycyjnej” przemocy, ale warto rozszerzyć je o czasowy zakaz korzystania z komputera czy telefonu i to zarówno w szkole jak i w domu.)

Podejmując decyzję o rodzaju kary, należy wziąć pod uwagę:

- rozmiar i rangę szkody – czy materiał został upubliczniony w sposób pozwalający na dotarcie do niego wielu osobom (określa to rozmiar upokorzenia, jakiego doznaje ofiara), czy trudno jest wycofać materiał z sieci itp.;
- czas trwania prześladowania – czy było to długotrwałe działanie, czy pojedynczy incydent;
- świadomość popełnianego czynu – czy działanie było zaplanowane, a sprawca był świadomy, że wyrządza krzywdę koledze (niektóre akty cyberprzemocy popełniane są nieświadomie lub z niewielką świadomością konsekwencji), jak wiele wysiłku włożył w ukrycie swojej tożsamości itp.;
- motywację sprawcy – należy sprawdzić, czy działanie sprawcy nie jest działaniem odwetowym w odpowiedzi na uprzednio doświadczone prześladowanie;
- rodzaj rozpowszechnianego materiału.

VI. Działania wobec ofiary cyberprzemocy

1. Wsparcie psychiczne

Podobnie jak w przypadku innych form przemocy, ofiara cyberprzemocy potrzebuje pomocy i emocjonalnego wsparcia ze strony dorosłych. Musi także wiedzieć, że szkoła podejmie odpowiednie kroki w celu rozwiązania problemu.

2. Porada

Uczeń będący ofiarą cyberprzemocy powinien otrzymać poradę, jak ma się zachować, aby zapewnić sobie poczucie bezpieczeństwa i nie doprowadzić do eskalacji prześladowania.

Porada dla ucznia – ofiary cyberprzemocy:

- nie utrzymuj kontaktu ze sprawcą,
- nie odpowiadaj na maile, telefony itp.
- nie kasuj dowodów: e-maili, SMS-ów, MMS-ów, zdjęć, filmów (koniecznie przekaz je pedagogowi/psychologowi lub innej osobie dorosłej),
- zastanów się nad zmianą swoich danych kontaktowych w komunikatorach, zmianą adresu e-mail, numeru telefonu komórkowego itp.,
- jeśli korzystasz z komunikatora, to ustaw go tak, żeby nikt spoza listy kontaktów nie

mógł się z Tobą połączyć.

3. Monitoring

Po zakończeniu interwencji należy monitorować sytuację ucznia sprawdzając, czy nie są wobec niego podejmowane dalsze działania przemocowe bądź odwetowe ze strony sprawcy.

Rodzice dziecka będącego ofiarą cyberprzemocy powinni być poinformowani o problemie i otrzymać wsparcie i pomoc ze strony szkoły. W rozmowie z nimi pedagog lub wychowawca przedstawiają kroki, jakie zostały podjęte w celu wyjaśnienia zajścia oraz zapewnienia bezpieczeństwa poszkodowanemu uczniowi, a także, jeśli to wskazane, zaproponować rodzicom i dziecku pomoc specjalisty (psychologa, pedagoga).

VII. Ochrona świadków zgłaszających zdarzenie

Profesjonalną opieką należy otoczyć także świadków zdarzenia uczestniczących w ustalaniu przebiegu zajścia. Osoby podejmujące działania interwencyjne muszą mieć świadomość skutków, jakie działania te niosą nie tylko dla ofiar, ale i świadków zdarzeń.

1. Ważne jest, by w wyniku interwencji nie narazić ich na zemstę i groźby ze strony sprawcy. Osoba, której uczeń zaufał, informując o jakimkolwiek akcie przemocy, a więc także cyberprzemocy, ma obowiązek postępować tak, by swoim zachowaniem i działaniem nie narazić świadka zgłaszającego problem.

2. Postępowanie interwencyjne wymaga od wyjaśniającego sprawę dyskrecji i poufnego postępowania.

VIII. Sporządzenie dokumentacji z zajścia

1. Pedagog/psycholog szkolny zobowiązany jest do sporządzenia notatki służbowej z rozmów ze sprawcą, poszkodowanym, ich rodzicami oraz świadkami zdarzenia. Dokument powinien zawierać datę i miejsce rozmowy, personalia osób biorących w niej udział i opis ustalonego przebiegu wydarzeń.

2. Jeśli rozmowa przebiegała w obecności świadka (np. wychowawcy), powinien on podpisać notatkę po jej sporządzeniu.

3. Jeśli zostały zabezpieczone dowody cyberprzemocy, należy je również włączyć do dokumentacji pedagogicznej (wydruki, opis itp.).

IX. Współpraca szkoły z policją i sądem rodzinnym

Większość przypadków cyberprzemocy nie wymaga powiadamiania sądu rodzinnego czy policji i powinna być rozwiązywana przy użyciu dostępnych szkole środków wychowawczych. Istnieją jednak sytuacje, gdy konieczne staje się zgłoszenie sprawy do sądu rodzinnego, a mianowicie:

1) jeśli rodzice sprawcy cyberprzemocy odmawiają współpracy lub nie stawiają się do szkoły, a uczeń nie zaniechał dotychczasowego postępowania, dyrektor szkoły powinien pisemnie powiadomić o zaistniałej sytuacji sąd rodzinny, szczególnie jeśli do szkoły napływają informacje o innych przejawach demoralizacji dziecka;

2) gdy szkoła wykorzysta wszystkie dostępne jej środki wychowawcze (rozmowa z rodzicami, konsekwencje regulaminowe wobec ucznia, spotkania pedagogiem/psychologiem itp.), a ich zastosowanie nie przynosi pożądanego rezultatu,

VI. Ogólne, podstawowe zasady postępowania:

A. wobec ucznia – sprawcy czynu karalnego (przestępstwa lub wykroczenia).

1. niezwłoczne powiadomienie dyrektora szkoły
2. ustalenie okoliczności czynu i ewentualnych świadków zdarzenia
3. przekazanie sprawcy (o ile jest znany i przebywa na terenie szkoły) dyrektorowi szkoły, lub pedagogowi/psychologowi szkolnemu pod opiekę
4. powiadomienie rodziców ucznia-sprawcy
5. niezwłoczne powiadomienie policji w przypadku, gdy sprawa jest poważna (rozbój, uszkodzenie ciała, itp.) lub sprawca nie jest uczniem szkoły i jego tożsamość nie jest nikomu znana
6. zabezpieczenie ewentualnych dowodów przestępstwa lub przedmiotów pochodzących z przestępstwa i przekazanie ich policji (np. sprawca roboju na terenie szkoły używa i uciekając porzuca go lub porzuca przedmioty pochodzące z kradzieży)

B. Postępowanie nauczyciela wobec ucznia, który stał się ofiarą czynu karalnego (przestępstwa lub wykroczenia).

1. udzielenie pierwszej pomocy (przedmedycznej), bądź zapewnienie jej udzielenia poprzez wezwanie lekarza w przypadku kiedy ofiara doznała obrażeń,
2. niezwłoczne powiadomienie dyrektora szkoły,
3. powiadomienie rodziców ucznia,

4. niezwłoczne wezwanie policji w przypadku, kiedy istnieje konieczność profesjonalnego zabezpieczenia śladów przestępstwa, ustalenia okoliczności i ewentualnych świadków zdarzenia.

Procedura postępowania w przypadku zgłoszenia się do szkoły po dziecko nietrzeźwego rodzica, niezdolnego w ocenie nauczyciela do sprawowania opieki nad dzieckiem.

Nauczyciel powinien podjąć następujące kroki:

§15

1. Nauczyciel będący świadkiem zdarzenia powstrzymuje rodzica przed wyjściem ze szkoły i prosi go o pomoc w skontaktowaniu się z innym członkiem rodziny, który będzie zdolny sprawować właściwą opiekę nad dzieckiem.
2. W przypadku trudności w skontaktowaniu się z inną osobą mogącą odebrać dziecko, dyrektor lub pedagog/psycholog szkolny ma prawo zawiadomić policję.
3. Nauczyciel będący świadkiem zdarzenia zgłasza sytuację pedagogowi szkolnemu, który sporządza notatkę służbową.
4. W przypadku powtarzania się takiej sytuacji pedagog/psycholog szkolny powiadamia Sąd Rodzinny i Nieletnich.

Rozdział VIII

ZASADY OCHRONY UCZNIÓW PRZED TREŚCIAMI SZKODLIWYMI W INTERNECIE ORAZ UTRWALONYMI W INNEJ FORMIE ELEKTRONICZNEJ

Zasady ochrony uczniów w sieci

§ 16

1. Infrastruktura sieciowa szkoły umożliwia dostęp do internetu zarówno pracownikom, oraz uczniom w czasie zajęć i poza nimi.
2. Rozwiązania organizacyjne na poziomie szkoły bazują na aktualnych standardach bezpieczeństwa.
3. Za bezpieczeństwo sieci w szkole odpowiada wyznaczona przez dyrektora osoba. Do jej obowiązków należą:
 - 1) zabezpieczenie sieci internetowej szkoły przed niebezpiecznymi treściami poprzez instalację odpowiedniego oprogramowania;

2) aktualizowanie oprogramowania w miarę potrzeb;

3) systematyczne sprawdzanie, czy na komputerach ze swobodnym dostępem do internetu nie znajdują się niebezpieczne treści; w przypadku wykrycia niebezpiecznych treści wyznaczony pracownik podejmuje działania w celu ustalenia, kto korzystał z komputera w czasie ich wprowadzenia; informację o uczniu, który korzystał z komputera w czasie wprowadzenia niebezpiecznych treści, wyznaczony pracownik przekazuje wychowawcy, który przeprowadza z uczniem rozmowę na temat bezpieczeństwa w internecie; jeżeli w wyniku przeprowadzonej rozmowy nauczyciel uzyska informację, że uczeń jest krzywdzony, podejmuje działania opisane w procedurze interwencji.

4. Szkoła posiada regulamin korzystania z internetu przez uczniów oraz procedurę określającą działania, które należy podjąć w sytuacji znalezienia niebezpiecznych treści na komputerze.

5. W przypadku korzystania z Internetu pod nadzorem pracownika szkoły, ma on obowiązek informowania uczniów o zasadach bezpiecznego korzystania z internetu. Nauczyciel prowadzący zajęcia czuwa także nad bezpieczeństwem korzystania z internetu przez uczniów podczas zajęć.

6. Szkoła zapewnia stały dostęp do materiałów edukacyjnych dotyczących bezpiecznego korzystania z Internetu przy komputerach, z których możliwy jest swobodny dostęp do sieci.

Zasady korzystania z urządzeń elektronicznych przez uczniów

§17

1. Zasady używania telefonów komórkowych na terenie szkoły określa § ust. 2 pkt 10 statutu szkoły. Zasady te służą m.in. ochronie dzieci przed treściami szkodliwymi i zagrożeniami w sieci internet oraz utrwalonymi w innej formie.

2. Bezpieczne korzystanie z urządzeń elektronicznych z dostępem do internetu obejmuje następujące zasady:

1) nie należy podawać innym osobom, swoich danych osobowych, takich jak: imię, nazwisko, numer telefonu czy adres domowy;

2) należy dbać o nierozpowszechnianie swojego wizerunku; przypadku publikacji zdjęć w sieci należy zadbać, aby dostęp do nich miały wyłącznie osoby znajome;

3) nie należy udostępniać swoich zdjęć nieznanym, w szczególności zdjęć intymnych, czy w niepełnym ubraniu;

4) należy poinformować rodziców/opiekunów prawnych lub wychowawcę o każdym przypadku napotkania w sieci treści, które wydają się nielegalne, czy w jakikolwiek sposób wywołujące niepokój;

5) należy poinformować rodziców/opiekunów prawnych lub wychowawcę o propozycjach spotkania, jakie otrzymuje się od znajomych poznanych w sieci;

6) nie należy atakować nikogo w sieci, niezależnie od tego, jakie zdanie wyraża druga osoba, nie należy okazywać agresji ani kierować gróźb do osób w sieci;

7) nie należy publikować w sieci zdjęć innych osób bez ich wyraźnej zgody;

8) nie należy podszywać się w sieci pod inne osoby, np. tworząc fałszywe konta w mediach społecznościowych;

9) biorąc udział w dyskusji w sieci, podczas której obrażana jest druga osoba należy pamiętać, że uczestnik dyskusji staje się sprawcą cyberprzemocy, nawet jeśli nie uczestniczy w niej aktywnie (jest tylko obserwatorem).

Rozdział IX

Monitoring stosowania Polityki

§18

1. Dyrektor placówki wyznacza panią Monikę Kuśmierz jako osobę odpowiedzialną za Politykę ochrony dzieci w szkole.
2. Osoba, o której mowa w pkt. 1 powołuje zespół nauczycieli, którzy wspomagają go w monitorowaniu realizacji Polityki.
3. Raz na rok przeprowadzana jest, ankieta monitorująca poziom realizacji Polityki.
4. W ankiecie pracownicy szkoły mogą proponować zmiany Polityki oraz wskazywać naruszenia Polityki w instytucji.
5. Osoba, o której mowa w pkt. 1 niniejszego paragrafu, dokonuje opracowania wypełnionych przez pracowników szkoły ankiet. Sporządza na tej podstawie raport z monitoringu, który następnie przekazuje dyrektorowi placówki.
6. Dyrektor w razie potrzeby wprowadza do Polityki niezbędne zmiany i ogłasza pracownikom szkoły nowe brzmienie Polityki.

Rozdział X

Zasady dostępu dzieci do Internetu oraz ochrony przed szkodliwymi treściami

§19

1. Szkoła, zapewniając dzieciom dostęp do Internetu, jest zobowiązana podejmować działania zabezpieczające dzieci przed dostępem do treści, które mogą stanowić zagrożenie dla ich prawidłowego rozwoju oraz bezpieczeństwa.
2. Na terenie szkoły dostęp dziecka do Internetu jest możliwy pod nadzorem nauczyciela na zajęciach komputerowych/informatyce (dostęp kontrolowany).
3. Szkoła zapewnia:
 - oprogramowanie filtrujące treści internetowe,

- oprogramowanie monitorujące korzystanie przez dzieci z Internetu,
 - oprogramowanie antywirusowe.
4. W pracowniach komputerowych dostępnych dla uczniów obowiązują procedury ochrony małoletnich, pracownie komputerowe posiadają regulamin.

Rozdział XI

ZASADY UDOSTĘPNIANIA PRACOWNIKOM, MAŁOLETNIM I ICH RODZICOM/OPIEKUNOM STANDARDÓW DO ZAZNAJOMIENIA I STOSOWANIA

§20

1. Dokumentacja składająca się na standardy ochrony małoletnich jest dostępna na stronie internetowej szkoły oraz w bibliotece szkolnej.
2. Wychowawcy klas są obowiązani poinformować rodziców/opiekunów prawnych małoletnich o funkcjonujących w szkole standardach, należy to zrobić podczas pierwszego zebrania z rodzicami i wskazać miejsce, w którym dostępne są standardy (strona internetowa szkoły, biblioteka szkolna). Następnie należy corocznie informować rodziców o ewentualnych zmianach w standardach oraz przypominać o miejscu, w którym są one dostępne.
3. Obowiązkiem rodziców/opiekunów prawnych jest zaznajomienie się ze standardami i wynikającymi z nich zasadami ochrony małoletnich przed krzywdzeniem i poświadczenie tego własnoręcznym podpisem na liście u wychowawcy danej klasy/rodzice/opiekunowie prawni zostaną zapoznani z obowiązującymi standardami mailowo przez VULCAN. Odczytanie wiadomości przez rodzica/opiekuna prawnego jest jednoznaczne z zapoznaniem się z obowiązującymi standardami.
5. Wychowawcy klas na lekcji wychowawczej mają obowiązek zapoznania uczniów ze standardami, omówienia ich w sposób zrozumiały dla uczniów oraz wskazania miejsca, w którym standardy są dostępne (strona internetowa szkoły, biblioteka szkolna).

Rozdział X

MONITORING STOSOWANIA STANDARDÓW

§21

1. Osobą odpowiedzialną za wdrażanie i monitorowanie realizacji standardów ochrony małoletnich jest osoba wskazana przez Dyrektora Szkoły.

2. Pedagog/psycholog szkolny odbiera zgłoszenia dotyczące problemów związanych z zagrożeniem bezpieczeństwa dzieci; reaguje na te zgłoszenia, konsultuje w miarę potrzeb z innymi podmiotami; w uzasadnionych przypadkach może zgłaszać sprawy odpowiednim służbom (MOPS, Policja, Sąd Rodzinny, przewodniczący zespołu interdyscyplinarnego, prokuratura).
3. Pedagog i psycholog szkolny na bieżąco zbiera opinie rodziców, prawnych opiekunów i dzieci o rezultatach realizacji polityki (skargi, wnioski, uwagi, informacje pozyskane w trakcie rozmów z dziećmi, rodzicami i opiekunami). W analizie i ocenie korzysta z informacji wychowawców i nauczycieli, informacji pozyskanych ze środowiska lokalnego oraz instytucji współpracujących ze szkołą.
4. Wychowawcy we wskazanych przez Dyrektora terminach przeprowadzają diagnozę dotyczącą problematyki przemocy i zagrożeń.
5. Pracownicy szkoły, rodzice i uczniowie mogą proponować zmiany w standardach ochrony małoletnich oraz wskazywać na naruszenia w szkole ustalonych zapisów.
6. Dyrektor wprowadza niezbędne zmiany i ogłasza pracownikom szkoły nowe brzmienie standardów ochrony małoletnich.

Rozdział XI

Przepisy końcowe

§22

1. Polityka wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia
2. Ogłoszenie następuje poprzez umieszczenie Polityki na stronie internetowej szkoły w sposób dostępny dla wszystkich odwiedzających stronę, pracowników instytucji, rodziców.

DYREKTOR SZKOŁY
Dariusz Kopaczewski
Dariusz Kopaczewski

Załącznik nr 1

.....
Miejscowość i data

.....
imię i nazwisko (pracownik, rodzic/opiekun prawny, uczeń*)

**Oświadczenie o zapoznaniu się ze Standardami ochrony małoletnich przed
krzywdzeniem w Szkole Podstawowej nr 20 im. Orła Białego we Wrocławiu**

Ja, niżej podpisany/a oświadczam, że zapoznałem/am się ze Standardami Ochrony
Małoletnich w Szkole Podstawowej nr 20 im. Orła Białego we Wrocławiu oraz zobowiązuję
się do ich przestrzegania.

.....
podpis

*właściwe podkreślić

Karta interwencji w przypadku zastosowania procedur podejrzenia krzywdzenia lub krzywdzenia małoletniego.

KARTA INTERWENCJI		
Imię i nazwisko małoletniego		
Data sporządzenia karty interwencji		
Przyczyna interwencji (forma krzywdzenia)		
Osoba zawiadamiająca o podejrzeniu krzywdzenia (imię i nazwisko, stanowisko lub pokrewieństwo)		
Opis działań podjętych przez pedagoga/psychologa	Data	Opis
Forma podjętej interwencji (zakreślić właściwe lub wypisać podjęte działania)	<i>Np.</i> <ul style="list-style-type: none"> • zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa, • wniosek o wgląd w sytuację małoletniego/rodziny, • inny rodzaj interwencji. <i>Jaki?</i> 	
Dane dotyczące interwencji 26 (nazwa organu, do którego zgłoszono interwencję) i data interwencji		
Wyniki interwencji: działania organów / działania podjęte przez rodziców	Data i organ podejmujący interwencję	Opis
Jeżeli Szkoła posiada stosowne informacje		
Uwagi i podsumowanie		

PLAN WSPARCIA

PLAN WSPARCIA	
Tytuł z jakiego opracowany został Plan wsparcia	
Data sporządzenia Planu wsparcia	
Imię i nazwisko małoletniego	
Imiona i nazwiska członków zespołu sporządzającego Plan wsparcia	
Diagnoza sytuacji małoletniego po ujawnieniu krzywdzenia np. charakterystyk doznanej krzywdy, analiza dostępnej dokumentacji, określenie czynników ryzyka doznanej krzywdy oraz czynników wsparcia małoletniego.	
Cel wsparcia małoletniego np. zapewnienie specjalistycznego wsparcia dziecku/jego rodzinie, udzielanie systematycznej lub okresowej pomocy, np. psychologiczno-pedagogicznej, terapeutycznej, prawnej, wzmacnianie poczucia własnej wartości dziecka, wspieranie rodziców/opiekunów prawnych dziecka w rozwiązywaniu problemów wychowawczych, wdrożenie działań mających przywrócić równowagę emocjonalną dziecku/jego rodzinie.	
Zakres wsparcia udzielanego przez Szkołę i współpracy z podmiotami zewnętrznymi np. pracownicy zgodnie z zakresem swoich obowiązków i uprawnień działają na rzecz wsparcia dziecka, współpracując, współpracując z rodzicami/opiekunami prawnymi dziecka.	
Zakres, wymiar godzin, okres wsparcia udzielonego dziecku Ważne! Zakres wsparcia wynika z indywidualnych potrzeb dziecka (rozwojowych, edukacyjnych oraz psychofizycznych), wymiar godzin i okres wsparcia uzależniony jest od doświadczanych przez dziecko skutków krzywdy.	

<p>Formy wsparcia krzywdzonego dziecka np. konsultacje indywidualne; praca indywidualna z dzieckiem, pomoc prawna, indywidualne zajęcia terapeutyczne, warsztaty rozwojowe, lekcje wychowawcze, zajęcia grupowe.</p>	
<p>Metody wsparcia krzywdzonego dziecka np. bezpośrednia rozmowa z dzieckiem prowadzona przez nauczyciela instrumentu głównego, pedagoga, psychologa lub innego nauczyciela, warsztaty rozwojowe, zajęcia socjoterapeutyczne; zajęcia psychologiczno-pedagogiczne, pomoc medyczna dziecka, pomoc prawna, socjalna dziecku i jego rodzinie; analiza dokumentacji związanej z sytuacją dziecka; obserwacja dziecka.</p>	

Podpisy członków zespołu sporządzającego Plan wsparcia:

.....

.....

.....

Ocena funkcjonowania Planu wsparcia	
Data sporządzenia oceny:.....	

Podpisy osób sporządzających ocenę funkcjonowania Planu wsparcia:

.....

.....

.....

ANONIMOWA ANKIETA MONITORUJĄCA STANDARDY OCHRONY MAŁOLETNIICH (SOM)		
PYTANIE	TAK	NIE
Czy znasz standardy ochrony małoletnich obowiązujące w Szkole, w której pracujesz?		
Czy znasz treść dokumentu Standardy Ochrony Małoletnich?		
Czy potrafisz rozpoznawać symptomy krzywdzenia dzieci?		
Czy wiesz, jak reagować na symptomy krzywdzenia dzieci?		
Czy znasz procedurę zgłaszania zdarzeń zagrażających dzieciom?		
Czy zdarzyło Ci się zaobserwować naruszenie zasad zawartych w Standardach Ochrony Małoletnich przez innego pracownika?		
Czy zgłosiłeś naruszenie zgodnie z procedurą?		
Czy naruszenie okazało się zasadne?		
Czy zgłaszałeś uwagi do obecnych Standardów?		
Czy uważasz, że SOM wymagają aktualizacji?		
Jeżeli tak to opisz jakiej: Czy masz jakieś inne uwagi?		
Jeżeli tak to je opisz:		